

Tóth Réka Ágnes

Mindenki

kézhez kaptátok a listát
az ismertetőjegyeket betanultad
név kor hajszín
minden árnyalat bizonyosság
és te tudod hogyan kell
különbséget tenni
vagy legalábbis ezzel
áltatod magad egy ideje már
csak egy napja tűnt el
az idő nektek dolgozik
te is neki könyvelsz
el minden este az ablak előtt állva
a busz kerekai az ablaküvegekben
kattognak hiába kisbolt pocsek kávé
olvadt jégkrémek elfelejtetd
a visszajárót elszórni valami kútba
ahogy a csoportos kirándulásokon teszed
egy ló néz a kitárt ablakból inget visel
elnyomja a csikket és behúzza a függönyöket
amikor visszanezel
már újra a szerkezetek visznek
légy hangos vagy következetes
ha még mindig
csak egy valamit hiányolsz

a szakadék peremén fagy beléd
a dolgok ismétlésével kitágul a tér
elfogadod végre a súlypontod
de az irányokat felcseréled
a nyújtózkodó hidegben
fehér vagy
ha lefelé nézel látod
zuhanni magad mellett
akinek hajszín név kor bizonyosság
a rubrikák összeérnek
és a levegő ujjai súrolnak

a felületek vetkőztetnek
innen ismered fel
ezekről a kezekről kezeid
amik csak szájakat érintenek
széleket simítanak duzzanatokat
rajzolnak körbe
a levegőben párhuzamosokat
feszítesz fel
hogy közelebb éj a hasítékhoz
és átnézz rajta de ne lásd az eltartott részeket
visszafele a buszban ne szólj senkihez
magad mellett hagyj ki egy helyet
és morzsold össze azt a régi cetlit
olyan kicsire hogy egy nyeléssel eltüntethesd

Bármelyik

virágnév érdekesebb nálam
az azálea levelei úgy hajtanak ki
szemgödrömből
mintha a hagymákat a pislogás
ültette volna el
gyökerei elfoglalják
az üvegtest fáradt termeit
és a felcsapódó fény
elnyeli a hullámokat

te következel a vonalak szemcséiben
a megérkezés visszajátszása vagyok
egy mozdulatom se hagy nyomot
nem égeted ki a képet nem sűrűsödsz
össze a zajos kivágatban kizáródsz
a kompozícióból ahogy ellépsz a lencsétől

a negatívokat egy borítékba zárom
a történet egyik befejezésével
amit megengedtünk maguknak a lépcsőházban
ahonnan kiszorítottak az unatkozó muskátlik
a papírt elrejttem az ismeretlen város építkezésének
kevésbé népszerű helyszínén
ahol a magasba nyúló üvegek mögött majd
úgy nyílik ki hogy senki se tudja
összezárt számban hány madárfajta fészkel

és egy se különbözteti meg a fényeket